

Sygn. akt I C 336/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca: S S.R. Kinga Grzegorzczak

Protokolant: staż. Anna Klepacz

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa A. C.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę 3653,90 złotych

1. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz A. C. kwotę 2568,90 (dwa tysiące pięćset sześćdziesiąt osiem 90/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 lutego 2017 roku do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz A. C. kwotę 734,90 (siedemset trzydzieści cztery 90/100) złote tytułem zwrotu kosztów procesu,
4. nakazuje pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych:
  - a) od A. C. kwotę 18,90 (osiemnaście 90/100) złotych,
  - b) od (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 44,10 (czterdzieści cztery 10/100) złote.

Sygn. akt I C 336/17

UZASADNIENIE

W dniu 18 maja 2017 r. A. C. wystąpił przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. z pozwem o zapłatę kwoty 3653,90 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 lutego 2017 r. do dnia zapłaty tytułem odszkodowania za wynajem pojazdu zastępczego, wnosząc również o zasądzenie od strony pozwanej na swoją rzecz zwrotu kosztów, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu pełnomocnik powoda wskazał, że A. C. był uczestnikiem kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został jego pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej. W związku z uszkodzeniem swojego samochodu powód zmuszony był wynająć pojazd zastępczy na czas likwidacji szkody, tj. od 2 grudnia 2016 r. do 3 stycznia 2017 r. Koszt wynajęcia pojazdu zastępczego wyniósł 6200 zł. W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie tytułem zwrotu kosztów najmu tego pojazdu w kwocie 2546,10 zł.

[pozew k.2-9]

Strona pozwana nie uznała powództwa i wniosła o jego oddalenie oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pełnomocnik strony pozwanej zakwestionował czas trwania najmu pojazdu zastępczego oraz stawkę za dobę najmu, wskazując, że ubezpieczyciel wypłacił powodowi zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego za 18 dni, uwzględniając stawkę w wysokości 141,45 zł za dobę.

[odpowiedź na pozew k.25-26]

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 grudnia 2016 r. doszło do wypadku drogowego, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), będący własnością A. C.. Sprawca szkody w dniu zdarzenia ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w (...) Spółce Akcyjnej w W..

[okoliczność bezsporna]

Powód zgłosił szkodę stronie pozwanej w dniu 2 grudnia 2016 r.

[okoliczność bezsporna]

W dniu 2 grudnia 2016 r. A. C. zawarł z (...) s.c. D. W., B. N. w Ł. umowę najmu pojazdu marki N. (...) nr rej. (...) za kwotę 200 zł brutto za dobę. Auto zostało wydane powodowi w dniu 2 grudnia 2016 r. Najem pojazdu trwał do 3 stycznia 2017 r. Koszt najmu pojazdu zastępczego za 31 dni, przy zastosowaniu stawki dziennej w wysokości 162,60 zł netto, tj. 200 zł brutto, wyniósł 6200 zł brutto. Powód uiścił należność gotówką. Po przedmiotowym zdarzeniu pojazd powoda był na tyle uszkodzony, że nie nadawał się do jazdy. Powód szukał firmy wypożyczającej auta w Internecie. Dzwonił do trzech firm. Ostatecznie zdecydował się na firmę najtańszą i najbliższą. Wynajęty samochód był niższej klasy, aniżeli uszkodzony pojazd powoda.

[dowód: faktura i paragon k.13, umowa k.14-15, zeznania powoda e-protokół rozprawy 00:03:56-00:09:55 CD k.105 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami powoda e-protokół rozprawy 00:01:57-00:12:51 CD k.48]

Powód nie naprawiał swojego auta. Sprzedał je w uszkodzonym stanie w lutym 2017 r., po uzyskaniu odszkodowania za uszkodzony samochód, które w ocenie powoda było zaniżone. Pojazd zastępczy powód oddał po drugich oględzinach swojego auta. Początkowo termin drugich oględzin został wyznaczony na 27 grudnia 2016 r., na parking obok domu powoda. W umówionym terminie nikt w imieniu (...) nie przybył ani nie skontaktował się telefonicznie z powodem. W Sylwestra powód otrzymał propozycję nowego terminu oględzin, który ustalono na 3 stycznia 2017 r. z uwagi na to, że powód przebywał poza Ł.. Drugie oględziny zostały wyznaczone przez ubezpieczyciela, ponieważ nie uwzględniono wszystkich uszkodzonych części w pojeździe powoda. Samochód powoda służył powodowi do celów prywatnych. Fakturę za wynajem pojazdu zastępczego powód rozliczył jako osoba fizyczna.

[dowód: zeznania powoda e-protokół rozprawy 00:03:56-00:09:55 CD k.105 w zw. z informacyjnymi wyjaśnieniami powoda e-protokół rozprawy 00:01:57-00:12:51 CD k.48]

Powód nie otrzymał od strony pozwanej żadnego pisma w sprawie warunków wynajmu pojazdu zastępczego. Podczas oględzin został poinformowany przez rzeczoznawcę, że ma prawo wynająć pojazd zastępczy, którym już wówczas dysponował.

[dowód: zeznania powoda e-protokół rozprawy 00:03:56-00:09:55 CD k.105]

Uwzględniając przebieg postępowania likwidacyjnego, 31-dniowy okres wynajmu samochodu zastępczego przez powoda w związku z wypadkiem z dnia 1 grudnia 2016 r. był uzasadniony. Przeciętna stawka dobowy czynszu najmu pojazdu zastępczego na czas likwidacji szkody wynosiła 165 zł brutto.

[dowód: pisemna opinia biegłego sądowego k.51-60, pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego k.83-90]

Powód dokonał cesji swojej wierzytelności z tytułu odszkodowania za uszkodzony pojazd. Cesja nie obejmowała odszkodowania w zakresie zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

[dowód: zeznania powoda e-protokół rozprawy 00:03:56-00:09:55 CD k.105]

W toku postępowania likwidacyjnego strona pozwana wypłaciła powodowi odszkodowanie z tytułu zwrotu kosztu wynajmu pojazdu zastępczego za 18 dni, przy zastosowaniu dziennej stawki w wysokości 141,45 zł brutto, tj. łącznie kwotę 2546,10 zł brutto.

[dowód: okoliczność bezsporna]

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie powód domagał się zwrotu kosztów pojazdu zastępczego, wynikających z wystawionej faktury. Okolicznością bezsporną był fakt, że sprawca kolizji był ubezpieczony w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u strony pozwanej.

Wysokość odszkodowania ubezpieczeniowego świadczonego z tytułu ubezpieczenia OC jest określona granicami odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierowcy samochodu, który spowodował wypadek (szkodę). Do rozstrzygnięcia o wysokości odszkodowania należnego poszkodowanemu od ubezpieczyciela w ramach ubezpieczenia OC komunikacyjnego koniecznym jest sięgnięcie do ogólnych reguł Kodeksu cywilnego, odnoszących się do zakresu odszkodowania, w szczególności do przepisu art. 361 § 1 i 2 k.c. Reguły te nakazują przestrzeganie zasady pełnego odszkodowania w granicach adekwatnego związku przyczynowego (tak m. in. Sąd Najwyższy w uchwałach z dnia 15.11.2001 r., III CZP 68/01, publ. OSP z 2002 r., z. 7-8, poz. 103 i z dnia 21.03.2003 r., III CZP 6/03, publ. OSNC z 2004 r., z. 1, poz. 4). Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, jak podkreślał Sąd Najwyższy, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy (tak m. in. Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20.02.2002 r., V CKN 1273/00, niepubl. i w wyroku z dnia 16.05.2002 r., V CKN 1273/00, niepubl.).

Postulat pełnego odszkodowania przemawia za przyjęciem stanowiska o potrzebie zwrotu przez ubezpieczyciela tzw. wydatków koniecznych, potrzebnych na czasowe używanie zastępczego środka komunikacji w związku z niemożliwością korzystania z niego wskutek zniszczenia (uszkodzenia). Termin wydatków koniecznych oznacza przy tym wydatek niezbędny dla korzystania z innego pojazdu w takim samym zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Za szkodę można uznać tylko koszty niezbędne, rzeczywiście poniesione przez poszkodowanego, którego obciąża ciężar dowodu wysokości szkody.

W rozpoznawanej sprawie powód żądał zwrotu kosztów wynajmu samochodu zastępczego za okres od dnia 2 grudnia 2016 r. do dnia 3 stycznia 2017 r., tj. 31 dni, za co otrzymał fakturę na kwotę 6200 zł brutto, uwzględniającą stawkę dzienną najmu pojazdu w wysokości 200 zł brutto.

Strona pozwana nie kwestionowała zasady swojej odpowiedzialności, a jedynie okres, za który powodowi należy się odszkodowanie oraz dzienną stawkę najmu pojazdu zastępczego, wskazując, że w toku postępowania likwidacyjnego oferowała powodowi wynajem pojazdu zastępczego w stawce po 115 zł netto, tj. 141,45 zł brutto, dziennie.

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć, że uzasadniony czas najmu pojazdu zastępczego przez powoda w związku z zaistniałym zdarzeniem komunikacyjnym w niniejszej sprawie wyniósł 31 dni.

Likwidacja szkody trwa od dnia wypadku do dnia wypłaty należnego odszkodowania i naprawy uszkodzonego pojazdu. W tym czasie poszkodowany nie może użytkować swego pojazdu, który ze względu na zakres uszkodzeń bądź też

demontaż niektórych części w toku oględzin dokonywanych przez przedstawiciela ubezpieczyciela jako likwidatora szkody, nie może być użytkowany w sposób bezpieczny. Nie jest to zatem wyłącznie czas niezbędny do naprawy pojazdu z technologicznego punktu widzenia.

W rozpoznawanej sprawie, z uwagi na to, że ubezpieczyciel nie uwzględnił wszystkich uszkodzonych części, niezbędne było dokonanie drugich oględzin pojazdu powoda. Na ich ustalony termin nikt w imieniu strony pozwanej się nie stawił, w związku z czym ponownie ustalono ich termin. Powód wstrzymywał się z naprawą swego samochodu do czasu przyznania mu odszkodowania za uszkodzony pojazd. Ostatecznie wypłacone w toku postępowania likwidacyjnego odszkodowanie było w ocenie powoda zaniżone i nie wystarczało na naprawę auta. Powód sprzedał zatem swój samochód w stanie uszkodzonym.

W rozpoznawanej sprawie istotne jest to, że powód dokonał zwrotu pojazdu zastępczego jeszcze przed wypłatą odszkodowania za uszkodzony samochód, a zatem należy przyjąć, że jeszcze przed zakończeniem postępowania likwidacyjnego.

W swojej pisemnej opinii, niekwestionowanej przez stronę pozwaną, biegły ustalił, że okres wynajmu pojazdu zastępczego, wynoszący 31 dni, był usprawiedliwiony, biorąc pod uwagę przebieg postępowania likwidacyjnego.

Reasumując, Sąd uznał, że w rozpoznawanej sprawie wynajęcie pojazdu zastępczego przez A. C. w okresie od 2 grudnia 2016 r. do 3 stycznia 2017 r., tj. przez 31 dni, było uzasadnione.

Drugą sporną kwestią była wysokość dziennej stawki za wynajem. Zgodnie z fakturą wystawioną przez powoda stawka ta wynosiła 200 zł brutto.

Pełnomocnik strony pozwanej podnosił, że powód był informowany o tym, że przy udziale ubezpieczyciela można wynająć pojazd zastępczy za stawkę dobową wynoszącą 115 zł netto. W aktach szkodowych załączonych do odpowiedzi na pozew znajduje się pismo datowane 6 grudnia 2016 r. z informacją o zasadach wynajmu pojazdu zastępczego. Nie posiada ono jednak żadnego konkretnego adresata ani danych odnośnie wysokości stawki dobowej, za którą można wynająć taki pojazd. Co więcej, powód zakwestionował, aby otrzymał tego typu pismo od strony pozwanej, a w aktach szkodowych brak jest jakiegokolwiek dowodu na to, że pismo z powyższą informacją zostało w ogóle wysłane do powoda. W tym miejscu należy wskazać, że nawet gdyby pismo takie faktycznie zostało skierowane do powoda i mu doręczone, to sporządzenie jego nastąpiło w dniu 6 grudnia 2016 r., a zatem po wynajęciu już przez powoda pojazdu zastępczego. Sąd miał również na uwadze, że – jak zeznał sam powód – przed zawarciem umowy najmu pojazdu zastępczego dowiadywał się on w trzech różnych firmach o warunki takiego najmu i wybrał ostatecznie firmę, która była najtańsza i najbliższej. Podkreślić również należy, że wynajęty pojazd zastępczy był klasy niższej, aniżeli pojazd powoda, który uległ uszkodzeniu, czego strona pozwana nie kwestionowała. Wynajęcie samochodu klasy niższej skutkowało mniejszą stawką dobową za wynajem pojazdu zastępczego.

Reasumując, Sąd uwzględnił przeciętną stawkę dobową za najem pojazdu zastępczego w wysokości, jaka wynika z pisemnej uzupełniającej opinii biegłego sądowego. Początkowo biegły określił tą stawkę na 160 zł brutto. Następnie, na skutek zastrzeżeń zgłoszonych przez pełnomocnika powoda, podwyższył ją do kwoty 165 zł brutto, biorąc pod uwagę również stawki z ofert przedstawionych przez pełnomocnika powoda. Żadna ze stron nie kwestionowała w tym zakresie opinii uzupełniającej biegłego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd przyjął, że najem pojazdu zastępczego w okresie od 2 grudnia 2016 r. do 3 stycznia 2017 r. (31 dni) był zasadny, jednakże przy zastosowaniu stawki dziennej w kwocie 165 zł brutto, a nie 200 zł brutto. Należne odszkodowanie wynosi zatem łącznie 5115 zł (31 dni × 165 zł). Od kwoty tej należy odjąć 2546,10 zł z tytułu odszkodowania wypłaconego w toku postępowania likwidacyjnego. Powodowi należy się zatem odszkodowanie dodatkowe w wysokości 2568,90 zł (5115 – 2546,10).

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Zgodnie z treścią art. 817 § 1 i 2 k.c. w przypadku braku odmiennych ustaleń zakład ubezpieczeń zobowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty

otrzymania zawiadomienia o wypadku. W rozpoznawanej sprawie szkoda została zgłoszona stronie pozwanej w dniu 2 grudnia 2016 r. Stąd żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od zasądzonej kwoty od dnia 25 lutego 2017 r. jest zasadne.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2568,90 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 25 lutego 2017 r. do dnia zapłaty, w pozostałym zakresie oddalając powództwo.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Powód wygrał proces w 70 %. W toku procesu poniósł koszty procesu w wysokości 1700 zł (183 zł – opłata od pozwu, 600 zł – wydatkowana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 900 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata od pełnomocnictwa), natomiast strona pozwana poniosła koszty procesu w wysokości 1517 zł (600 zł – wydatkowana zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego, 900 zł – koszty zastępstwa procesowego i 17 zł – opłata od pełnomocnictwa). Strona pozwana jest zatem zobowiązana do zwrotu na rzecz powoda kosztów procesu w wysokości 734,90 zł.

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 300 ze zm.) w zw. z art. 100 k.p.c. Sąd nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych od powoda kwotę 18,90 zł, a od strony pozwanej – kwotę 44,10 zł. Na koszty te złożyła się część wynagrodzenia biegłego sądowego, która w toku procesu została tymczasowo wydatkowana z funduszy Skarbu Państwa.